

MILOŠ VOJÍŘ fotograf

Když jsem si s Milošem Vojířem domlouval tento rozhovor, zamýšlel jsem se nad tím, co je to vlastně přátelství. Je to „něco“, co se dá nahmatat? Něco, co člověka nutí se s přítelem denně vídat, setkávat se a chodit s ním na pivo? Možná..., nevím, ale když jsem Milošovi napsal e-mail, že bych se s ním rád setkal a pohovořil o jeho práci, okamžitě odpověděl, že už se těší na naše setkání a že si rád zavzpomíná. Putujeme tak nějak nezávisle na sobě tím našim fotografickým životem. Často se mjíme, dlouho se nevidíme, ale stále je mezi námi to zmíněné „něco“, že o sobě víme a že navzájem sledujeme svoje životní úspěchy a možná tak trochu i své prohry. To „něco“ by se snad dalo nazvat: „Vzájemná úcta kolegy ke kolegovi, fotografa k fotografovi.“ Oba máme rádi fotografii. Oba jsme narozeni v roce 1938. (I když Miloš vždycky říká: „Já jsem starší a ty mě nikdy nedohoníš. Já jsem se narodil hned 1.ledna a ty až někdy v říjnu...“)

Rozjel jsem se tedy do Hradce. Miloš mi poslal plánek Labské Kotliny, kde bydlí, a dokonce i fotografii domu ve kterém žije, a kde má ateliér, ale bohužel... Když jsem stál před jeho domem, mimochodem strašně vysokým věžákem, zeptal jsem se pro jistotu jedné starší paní: „Je tohle Baarova ulice?“ „Ale kdepák“, odpověděla ta dobrá žena, „to musíte, táhleh za školu a tam to někde je.“

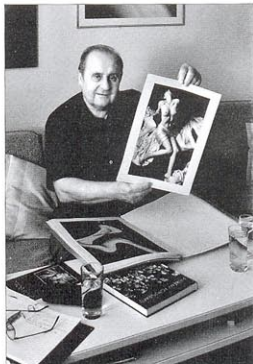
Obešel jsem školu kolem dokola a najednou jsem uviděl jedenácti patrový věžák s číslem 1381 přesně tam, kde jsem před půl hodinou stál. Přitom si zřejmě ta stará paní dodnes myslí, jak dobře mi poradila.

Stisknul jsem zvonek se jménem VOJÍŘ a od té chvíle už všechno slo jak mělo. V útulném prostředí, v jedenáctém patře, jsme dali feč a jako bychom se věčra rozešli, začali jsme vzpomínat:

Miloši, jak ty jsi vlastně začínal s fotografií, bylo to hned, anebo jsi nejprve dělal něco jiného. Vladimír Richtmrc, náš spolčejní přítel a bývalý místopředseda SPČF, o tobě kdysi napsal, že jsi dřív maloval, než fotil. Co je na tom pravdy?

Ano, to je pravda.

On už můj otec docela dobře kreslil a já jsem se také pokoušel malovat. Dokonce bych ještě dnes, určitě, našel několik domácností, kde visí můj obraz. Maloval jsem tehdy oleje a většinou krajinu. Chtěl jsem jít na UM-PRUM, ale jak víš, tenkrát to bylo na umístěny a muselo se vybrat z toho, co nám bylo nabídnuto. Šel jsem tedy studovat strojní průmyslovku a fotografovat jsem začal až na vojně. Tam jeden můj kamarád nosil z výcházek docela slušné fotografie a tak jsem si to zkusil také. Ještě před válkou mi půjčili rodiče malý foťáček BABY BOX, krabičku s filmem, která se obsluhovala dvěma páčkami. To když jsme jeli se školou na výlet na Mačochu. Tehdy jsem

si opřel „krabičku“ o zábradlí, a i když mě průvodce viděl, tvrdil, že fotografovat se může, ale že z toho stejně nic neuděláme. To byla výzva a vyprovokovalo mě to. Jenomže mně se fotka docela povedla a tam jsem zřejmě uvíznul drápkem...

Také si vzpomínám na to, jak brácha udělal zvětšovák z konzervy a osadil ji čočkama. Dali jsme k sobě dvě skříně tak, aby svíraly pravý úhel, a nahoru jsme dali desku z ping-pongového stolu a měli jsme fotokomoru, ve které jsme dělali svá „veledla“.

Tehdy jsem už dělal na fotoaparát VERA, který se natahoval objektivem.

Ty jsi Hradečák, ale do fotokroužku jsi začal chodit v Trutnově...?

To je pravda, dodnes vzpomínám na pány: Jiřího Havla, Karla Hybnera, Bedřicha Máje a na jejich obdivuhodné fotografie, zkušenosti a dobré rady. Ale vzpomínám i na pana Čapka, který byl machr na techniku a hlavně na preciznost co do provedení fotografií. Všichni tiho pánové, a snad jsem na některého nezapomněl, mě naučili michtat si své vývojky a roztočky vůbec. Byla to dobrá škola a na Trutnov rád vzpomínám. Odtud mám také pravidlo, že když se mi fotografie líbí pověšená na zdi čtrnáct dní, pak na ní něco dobrého je.

Tehdy jsem si také koupil vysněný PENTACON s filmem, a začal jsem fotit lidi. Jenže vždycky nebylo přirozené světlo takové, jaké bych zrovna potřeboval a tak jsem si zřídil svůj první fotoateliér a vlastně ateliérovou tvorbu dělám dodnes.